

gjorde en god og en stor indsats. Det er jeg selvfølgelig helt enig i.

Jeg har også forstået, at De Radikale har tanker om eller ønsker om eventuelt at trække styrken hjem fra Irak til næste sommer, sådan set måske lidt uafhængigt af, hvordan situationen er.

Derfor vil jeg godt spørge: Vi er der jo i øjeblikket, fordi FN har bedt os om det, og fordi den irakiske regering har bedt os om det. Hvis det nu er sådan næste forår, at både FN og den irakiske regering siger, at de har brug for os nogen tid endnu, hvad er så rationalet bag eventuelt at trække dem tilbage?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Vi vil utrolig gerne diskutere netop de spørgsmål, som hr. Helge Adam Møller rejser eller konkretiserer her. Vi mener nemlig, at det er vigtigt, at vi, det Folketing eller det flertal, der sender soldaterne af sted på en mission et sted i verden, samtidig har en forestilling om, hvad perspektivet og meningen er med det, og samtidig har en forestilling om, hvad det er for en planlægning og strategi, der gør, at vi sender vores soldater ud, og deri ligger også, hvad der skal til, for at de vender hjem igen.

Cypern er, og jeg ved godt, at det er meget banalt at nævne det, et eksempel på en situation, som vi bør forhindre os selv i at komme i en anden gang, hvor vi bare er der år efter år efter år efter år efter år, uden at sagen egentlig bliver løst.

Jeg tror, vi tror, at det er mere perspektivrigt, hvis vi kunne oparbejde en måde at arbejde med de spørgsmål på, som gør, at når Danmark med et flertal i Folketinget siger ja til at gå ud, har vi inkorporeret, hvad perspektivet er, og hvilken tilbagetrækningsstrategi der skal være sammen med den koalition, med FN, med det land, som modtager os. Det er et forsøg på at tænke de ting ind i en helhed fra starten af.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det synes jeg lyder fornuftigt, og det lyder også rimeligt. Men uanset at man gerne vil det, og at vi måske også burde gøre det i endnu større udstrækning i fremtiden, er det utrolig svært, set fra min stol i hvert fald, at sætte eksempelvis en fast tidsgrænse.

Hvis jeg må nævne et eksempel, som ikke helt kan sammenlignes med det, men alligevel: Der udbræder en ildebrand et eller andet sted, og brandvæsenet farer ud og kommer frem til ilden, og når der er gået en times tid, så siger brandinspektøren, at om senest halvanden time holder de op og kører hjem til brandstationen. Men hvis der nu stadig væk efter halvanden time er brand i den sidste tredjedel af bygningen, er det vel meget hensigtsmæssigt, at de ikke har sat en deadline, men fortsætter en time eller tre kvarter mere, indtil branden er helt slukket.

Det er derfor, jeg har været lidt betænkelig over de meldinger, der indimellem, sådan har jeg fornemmet dem, ligesom har været om, at uanset hvad det sker, sætter vi en fast dato. Jeg synes, at det lidt vil være at svigte den store opgave, som man har løst 3 eller 4 år, hvis opgaven ikke er helt færdig på det tidspunkt. Kan vi være enige så langt?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Vi har faktisk i meget, meget lang tid – i begyndelsen ikke så meget i offentligheden – prøvet at få en drøftelse med regeringen om en planlægning af, hvordan vi håndterer denne her fase af Iraks udvikling, hvis vi må kalde det det. Det er ikke rigtig lykkedes.

Så har vi sagt, at vi ønsker et gennembrud med hensyn til, at Danmark skal have en tilbagetrækningsstrategi. Det diskuteres i øvrigt både i USA i offentligheden og i Storbritannien i offentligheden. Så har vi tænkt, at hvis vi nu sætter en dato, og kan begrunde den: Kan vi så få en diskussion om en tilbagetrækningsstrategi? Vi mener det her.

Jeg vil meget gerne fortsætte diskussionen med Det Konservative Folkepartis ordfører på det her område efter den her debat, for jeg mener, det er meget vigtigt, at vi får hele den dimension med ind, når vi sender vores soldater ud, også af hensynet til forsvaret selv i øvrigt og deres planlægning.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Nu nævnte den radikale leder før et tankeeksperiment, nemlig et flertal bestående af V, K og R. Den radikale leder har jo ellers gjort det til den dyd at tale om, at det eneste alternativ til VK-regeringen er en SR-regering. Derfor synes jeg, at det kunne være interessant at få fru Marianne